

Juryrapport Managementboek van het jaar 2020

Op 16 april 2020 stond de uitreiking van het winnende Managementboek van het jaar gepland. Maar het Coronavirus stak daar een stokje voor: geen feestelijk evenement helaas! Een domper? Zeker! Voor niets gelezen? Nee! De jury die dit jaar bestond uit Jan Hoogstra, Elly Stroo Cloeck, José Otte, Maaïke Vrenken, Pierre Spaninks en ondergetekende Peter de Roode (voorzitter), heeft met veel plezier de enorme stapels boeken gelezen, nieuwe inzichten opgedaan en interessante discussies gevoerd. Dat neemt niemand ons af!

Hoewel de winnaar dit jaar dus niet uit de Rode Hoed komt, is de eer er niet minder om. Wij nemen daarom onze hoed af en proosten vanuit onze huis-/ werk-/ zolderkamers op de winnaar van het Managementboek van het Jaar 2020:

De wereld is rond van Jo Caudron

Dit boek deed ons met de ogen knipperen, nam ons mee in een gedurfd verhaal. Jo Caudron trok ons moeiteloos mee naar 'zijn' wereld in 2030. Daarin hebben we de Metastorm zoals hij die noemt overleefd en zijn we in staat gebleken er met zijn allen zelfs een positieve toekomst van te maken. Positief in wonen, werken, mobiliteit, duurzaamheid, onderwijs, noem maar op. Deze auteur schuwt de grote thema's niet, weet zeer helder te duiden wat er momenteel in de wereld gaande is en smeedt vervolgens een volstrekt authentiek en vooral optimistisch toekomstplan.

Jo Caudron steekt met zijn boek werkelijk zijn nek uit én doet ons geloven in een betere wereld die zomaar binnen handbereik lijkt. Om te gaan wonen, werken, studeren en recreëren in de Urban Villages die hij schetst, tekenen wij graag morgen in. Een economie die niet meer is gebaseerd op (veel) spullen en bezit, maar op gebruik en oplossingen. Doe ons die maar graag! Groei en vooruitgang voor iedereen, maar wel op een fundamenteel andere manier. Een utopie? Lees dit boek en *prove him wrong* zouden we zeggen.

Houdt dat optimistische toekomstbeeld ook stand, nu we plotsklaps zijn beland in een storm die het boek *niet* vermeldt, namelijk die van een wereldwijde bedreiging van onze gezondheid? Wij vroegen het onszelf als jury toch kritisch af. Wij durven te stellen, dat in 'de wereld van Caudron' een virus minder snel en gemakkelijk om zich heen had kunnen grijpen. Simpelweg omdat we dan al lokaler zouden leven, ons minder zouden verplaatsen, omdat wonen, werken, leren en ontspannen zich zouden concentreren in kleinere gemeenschappen. Werken vanuit huis waren we al lang gewoon geweest. Die schonere lucht als gevolg daarvan? Die hadden we al jarenlang gehad. Problemen met de voedselvoorziening? Waarschijnlijk voor een groot deel ondervangen door lokale productie. Bedrijven massaal in de problemen? Waarschijnlijk stukken minder als we al op grote schaal zouden zijn overgestapt op een nieuw economisch model: waarin we betalen voor gebruik en oplossingen. In dat geval zou onze (maandelijkse) betaling van het 'abonnement op spullen' immers gewoon doorlopen... Wij durven zelfs te hopen, dat de crisis waarin we ons momenteel met z'n allen bevinden, ons met grote stappen dichterbij de wereld van 2030 gaat brengen die Caudron zich verbeeldt. Kortom, wat ons betreft doorstaat *De wereld is rond* óók de tand van deze vreemde tijd.

De wereld is rond, en rond is beter. Dit boek daagt organisaties uit hun eigen toekomstplan te maken. Je kunt en mag het met hem oneens zijn, maar je kunt er ook voor zorgen dat jouw gewenste

toekomst werkelijkheid wordt. Daar is zoals Caudron stelt, immers maar 30% massa voor nodig. Dus aan de slag!

‘Wat een lef!’ hebben we naar elkaar uitgeroepen na het lezen van *De wereld is rond*. En precies dat is de doorslaggevende factor geweest om het uit te roepen tot winnaar. Maar laten we eerlijk wezen, een beklonken zaak was het vooraf zeker niet. Want ook de andere shortlistkandidaten hadden elk een bijzondere boodschap en uniek geluid.

Zo neemt Katja Staartjes je mee langs de toppen van ‘achtduizenders’ in haar boek *Top teams – samen bergen verzetten*. Met de prachtige foto’s van Menno Boermans is dit boek niet alleen een lust voor het oog, maar laat het je ook inzien wat samenwerken en leiderschap betekenen in extreme omstandigheden. De verhalen van haar eigen klimexpedities, maken het boek persoonlijk en menselijk.

Dat persoonlijke en menselijke sprak ons ook aan in het ‘epos’ *Het grote gevecht* van Jeroen Smit. Het is immers het relaas van Paul Polman, topman bij Unilever, die met zijn bedrijf een *force for good* wil zijn en zich niet wil laten leiden door op snelle winst gerichte aandeelhouders. Ga er maar aan staan. Hoe Polman ‘eenzaam komt te staan in zijn gelijk’ biedt geen *happy end*, maar wel een wijze les.

Over lessen gesproken, *Het is oorlog maar niemand die het ziet* is daar heel expliciet in: ‘Pas op voor hacking, je ontkomt er niet aan!’. Huib Modderkolk heeft een ongelofelijk knappe prestatie geleverd door de behoorlijk technische problematiek van cyberveiligheid helder en jargon-vrij op te schrijven. Het boek leest als een thriller, inclusief cliffhangers.

Het boek *Bezieling werkt* van Hans Wopereis is daarentegen meer geschikt voor slow reading. In een mooie stijl schrijft hij over het wezenlijke dat mensen en organisaties drijft. Noem het ‘waartoe zijn wij op aarde’. Het is daarmee geen doorsnee managementboek, modellen en quick fixes ontbreken. Maar wel een boek met een waarachtige boodschap om nog lang op na te kauwen.

Wij zijn dankbaar dat we als jury ons mochten laven aan de rijke oogst van managementboeken van het afgelopen jaar. Soms was dat ‘buiten onze comfortzone lezen’ zoals iemand mooi opmerkte en vaak was het ook ‘een lees tegen de klok’. Wat dit jaar zal brengen, op vele fronten, we weten het niet.

Wat we wel weten is:

Het is oorlog en er is niemand meer die het niet ziet. Gelukkig wordt er, juist nu, door veel mensen met bezieling gewerkt: in top teams, die samen ongekende bergen verzetten. Het grote gevecht is nog lang niet gestreden, maar de aarde is rond en dat zal ze gelukkig altijd blijven.